

karakterer og resultatene i et eksperiment. De kan også være normative og uttrykke moralske og estetiske holdninger. Det er dermed ikke overraskende at påstander kan være riktige av alle mulige grunner, og at ulike typer påstander kan kreve egne metoder. Din evne til å vurdere om en påstand er riktig, avhenger dermed av din egen bakgrunnskunnskap og din evne til å spore opp pålitelig informasjon.

Den andre utfordringen er at du ikke har direkte innsyn i om et argument er riktig eller ikke. Noen ganger er det relativt åpenbart, men som regel må du gjøre deg opp en mening på bakgrunn av begrenset informasjon. Når du vurderer om et argument er riktig, tar du derfor i realiteten stilling til hvor *sannsynlig* det er at argumentet er riktig. Hvis argumentet sier noe som er åpenbart eller veldokumentert, er det høyst sannsynlig riktig. Dersom argumentet er mer kontroversielt eller handler om saksforhold vi ikke vet mye om, bør du være mer usikker. Så selv om du forsøker å finne ut om et argument er riktig eller ikke, så vil din egen vurdering i de fleste tilfeller handle om i hvilken grad du tror det er riktig eller hvor sannsynlig du tror at det som sies, stemmer.

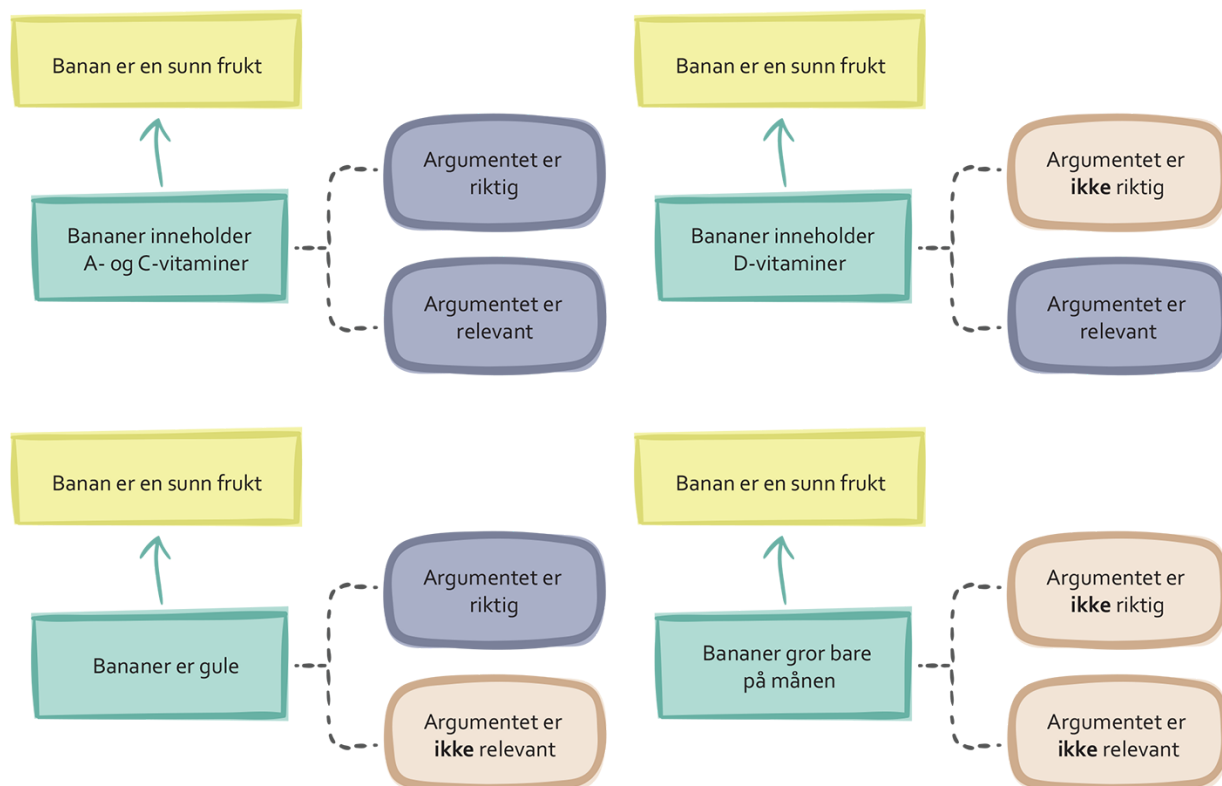

Diagram 27.

I argumentasjonsteori er hovedfokus hvordan vi vurderer argumenters relevans. Som nevnt handler relevans om relasjonen mellom et argument og et standpunkt eller relasjonen mellom et argument og en tilknyttet påstand. Relevans er altså ikke en egenskap ved argumentet i seg selv, men en egenskap ved forholdet mellom argumentet og påstanden det skal støtte eller svekke.

Når du vurderer hvorvidt et argument er relevant, tar du stilling til et *hypotetisk spørsmål*: Hvis argumentet hadde vært riktig, i hvilken grad ville det gitt grunn til å tro påstanden det er rettet mot? I vanlige samtaler gjør vi det gjerne klart at vi snakker om relevans ved å si «la oss for argumentets skyld anta at det som sies, stemmer». Hvorvidt et argument er riktig, og hvor relevant et argument er, er altså to uavhengige spørsmål.